

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného JUDr. Z. M., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **U. nemocnici B.**, so sídlom v B., IČO: X., **o zaplatenie 32 265,05 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 15 C 143/2009, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. októbra 2010 sp. zn. 5 Co 78/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 218,22 € do rúk JUDr. Z. M., advokátky so sídlom v B..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 2. decembra 2009 č.k. 15 C 143/2009-122 konanie v časti žalovanej istiny 32 265,05 € z dôvodu späťvzatia žaloby po tom, čo žalovaná túto sumu zaplatila, zastavil (§ 96 O.s.p.); žalobcovi vrátil súdny poplatok za žalobu vo výške 1 916,51 € a žalovanej za odpor vo výške 1 916,50 €. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 14,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 15 785,47 € od 28. februára 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 1 292,72 € od 28. februára 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 762,91 € od 29. februára 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 7 136,89 € od 29. februára 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 2 378,96 € od 29. februára 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 1 945,79 € od 29. februára 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 2 962,31 € od 2. marca 2008 do 28. novembra 2008, zo sumy 15 752,27 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy 1 259,53 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy

729,72 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy 7 103,70 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy 2 345,76 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy 1 912,60 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy 2 929,11 € od 29. novembra 2008 do 13. marca 2009, zo sumy 15 719,27 € od 14. marca 2009 do 8. júla 2009, zo sumy 1 226,53 € od 14. marca 2009 do 12. mája 2009, zo sumy 696,72 € od 14. marca 2009 do 8. júla 2009, zo sumy 7 070,70 € od 14. marca 2009 do 8. júla 2009, zo sumy 2 312,76 € od 14. marca 2009 do 8. júla 2009, zo sumy 1 879,60 € od 14. marca 2009 do 5. augusta 2009 a zo sumy 2 896,11 € od 14. marca 2009 do 5. augusta 2009, ako aj nahradiť 1 755,68 € trov konania. V odôvodnení uviedol, že žaloba v časti príslušenstva pohľadávky je čo do základu aj výšky dôvodná. Mal za preukázané, že pohľadávka žalobcu a dlh žalovanej vznikli z ich záväzkových vzťahov (kúpnych zmlúv) ako podnikateľskými subjektami v rámci výkonu ich podnikateľskej činnosti; žalobca (predávajúci) vykonával veľkoobchodnú a veľkodistribučnú činnosť s farmaceutickými výrobkami a zdravotníckym materiálom, žalovaná (kupujúca) ako štátna príspevková organizácia v rámci týchto zmluvných vzťahov uspokojovala verejné potreby (poskytovanie zdravotnej starostlivosti občanom vo verejnom záujme). Takto vzniknuté záväzkové vzťahy medzi účastníkmi konania posúdil podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka a nárok žalobcu na príslušenstvo pohľadávky podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom do 31. decembra 2008. Vzhľadom na to, že úroky z omeškania neboli medzi účastníkmi upravené dohodou, mal za to, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania sadzbou o 10 % vyššou akou bola najvyššia zákonom prípustná sadzba, opodstatnene v súlade so zákonom. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej rozsudkom z 26. októbra 2010 sp. zn. 5 Co 78/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdzujúci výrok odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.), lebo súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil. K rozpornému tvrdeniu účastníkov ohľadne charakteru vzťahu medzi nimi (obchodnoprávny alebo občianskoprávny) uviedol, že aj podľa jeho názoru záväzkovo-právny vzťah účastníkov z kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bolo dodanie liekov a zdravotníckych pomôcok žalovanej, ktorá ako verejne dostupný poskytovateľ ústavnej zdravotnej starostlivosti realizuje lekárenskú starostlivosť, ktorá je formou zdravotnej starostlivosti zabezpečovanej štátom ako verejnej potreby v rámci ústavne garantovaného práva na ochranu zdravia, je vzťahom obchodnoprávnym spadajúcim pod

§ 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, a preto súd prvého stupňa správne žalobcovi z jednotlivých dlžných súm priznal úrok z omeškania vo výške 14,25 % ročne podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a žalobcovi ich náhradu nepriznal z dôvodu, že hoci žalobca si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil, ich výšku v zákonom stanovenej lehote nevyčíslil.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, v ktorom namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd nesprávne postupoval, keď vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania, nakoľko v predmetnej veci ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, keďže rozhodovacia prax odvolacieho súdu je vo veciach, založených na tých istých skutkových okolnostiach, pri posudzovaní právnej kvalifikácie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, rozdielna. Nesúhlasila s právnym názorom odvolacieho súdu, keď daný právny vzťah posúdil ako obchodnoprávny; mala za to, že ide o vzťah občianskoprávny. Z uvedených dôvodov žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie nie je v danom prípade procesne prípustné, rozsudok odvolacieho súdu považoval za vecne správny a navrhol dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku

odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Keďže podané dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, ale takému potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné ani takému potvrdzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť z § 238 ods. 1 O.s.p., ani z § 238 ods. 3 O.s.p. Pre úplnosť treba uviesť, že dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdey viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalovanej by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaná v dovolaní nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám konania v zmysle § 237 O.s.p.; vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Žalovaná namietala, že v konaní je postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku

nevyslovil prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 písm. a/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Oprávnenie založiť prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, proti ktorému by inak dovolanie nebolo prípustné, zveruje ustanovenie § 238 ods. 3 O.s.p. odvolaciemu súdu. Táto možnosť pripustenia dovolania je vyhradená len pre riešenie otázok zásadného právneho významu. Posúdiť, či vo veci ide o riešenie takejto otázky (právnej otázky), prislúcha výlučne odvolaciemu súdu. Dôvod uvedeného záveru vyplýva z toho, že právne posúdenie veci patrí súdu, nie účastníkom konania. Ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku prípustnosť dovolania nevysloví, dovolací súd nie je oprávnený skúmať, či inak ide o vec zásadného právneho významu (porovnaj tiež R 38/1993, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 16/2001, sp. zn. 3 Cdo 215/2007, sp. zn. 3 Cdo 254/2007, sp. zn. 3 Cdo 225/2009).

Na základe uvedeného možno konštatovať, že odvolací súd tým, že vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania, neodňal žalovanej žiadne právo, a teda ani možnosť konať pred súdom.

Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli spôsobilé založiť ani právne závery, na ktorých založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posudzovaním súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia žalovanej o nesprávnom právnym posúdení veci boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalovanou vytýkaná

skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalovanej nie je procesne prípustné, nemohol odvolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovanej procesne neprípustné. Dovolací súd preto jej mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy tohto konania vyčíslil. Dovolací súd mu priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokátky (ktorá ho zastupovala aj pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia z 25. januára 2011 [§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 232/2010 Z.z. (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 210,81 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,41 €)] predstavuje spolu 218,22 €. Zvýšenie odmeny a náhrady o daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky) dovolací súd nepriznal z dôvodu, že advokátka žalobcu neosvedčila, že je platiteľkou dane s pridanej hodnoty.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. júna 2011

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková